

LBRIS | We know
GAVRIL SEDRAN

STRIGI

LIMES

SUMAR

deslușiri	7
ape moarte	41
restitutio	51
strigi	61
soare fals	75
febra	85
puțin legat	93
legat	97
eratice	105
fanariote	127
lapidare	139
notă	158

LBRIS

We know
books

deslușiri

*și vâsle și corabie
au putrezit demult
argonauți*

LIBRIS
şedran

We know
books

sub cerul

sub cerul nădușit cine
cunoaște drumul înapoi?
amintirea numai a potecii
scrâșnet,
ploaie
și scrum.
ne depărtăm
prin ziua năruită.
și trupul crescut de nesomn
peste marginea anilor înghesușiți
în acest urlet fără sfârșit.

să ne opriți e-n zadar
căci alții și alții vor întreba
de drum.
cimitirelor dă târcoale înnourat licorn.
nechezatul său peste povara de cruci.

chemați străini s-astupe cu pietre
rana lăsată
de trecerea noastră,
tineri uciși pentru desfătarea drumeților
sub cerul nădușit.

unde și când

unde și când ? de ce ?

vechi întrebările risipesc
urma
bănuitei fericiri.
dinspre ani lunecați în prveliști.
nu li-e sortit răspuns.
iar cuvintele-s plăgi
rugină pe-un scut
părăsit.
ei n-au greșit, învinșii, dar noi ?
același sfârșit.

dar să tac.
lumini cresc împrejur.
și slova tainei
cum ploaia o spală.
diminețile
mă întâmpină curate.

genunchilor le iertă slăbiciunea.

și iată-l
vânturând cenușa gândului rămasă.
pe dealuri alină singurătatea copacilor
nesiguri între atâtea promisiuni.

tresar la atingerea crudă a solului
mărunt vestitor :
primeniri pretutindeni.
o dragoste nouă în haine albe,
plecăciuni ; și bucuria apelor purificate
în zboruri de-argint.

ea

s-a-nălțat,
risipit,
s-a dus
printre crengi
sus
la cel Zeu.

un țipăt

un țipăt aud, noptatic,
de moarte peste grind.
în fier și plumb destinele,
era ruinii s-ating.
flăcări uriașe cernesc
vârsta crescută înalt.
se multiplică zărilor
prefirate în vis.
cu glas de-ntuneric cetatea
umbra vămilor clatină.
somnul.

punțile-s trase.
pe metereze cuvintele
depărtează înserarea
de ceasul înfricoșat.

lupta durează
cumpăna șovăie
puntea-i nesigură
țipătul,
țipătul
azvârlit balast
inutil
peste margine.

giulgiu de var
înapoi,
înainte
îmbie otrava popasului
în cerul lui strâmb.
– nedumerit e năpustu.
supt bolți sinilii
aripi de fier au întins
gratii
de ceață
acolo
gândul izbăvirii să-nchidă ;